

Klager over minefelter.

Den 25/6 1943 besværer husmand Chr. Thomsen sig over, at hans mark belægges med miner, og

den 19/7 1943 indløber der yderligere klage over generende mineudlægning.

Politibetjent Carlsen foretager nærmere undersøgelser, og det viser sig, at forholdene er som af klagerne anført. Der blev optaget rapport til politimesteren, og forholdene blev lempet.

Det er rigtigt, at tyskerne i stadig højere grad tilsidesætter hensynet til folks færden, og de generer sig heller ikke for at krænke folks private ejendomsret. De store minefelter forhindrer enhver form for færdsel til og fra byen uden for vejene, som en stor del af tiden er spærret på en eller anden måde. Der findes således enkelte steder permanente spærringer med opbyggede jernbetonklodser, som skulle kunne forhindre tanks i at passere, og andre steder spærres der med spanske ryttere, pigtråd og bomme, som bevogtes af tyske soldater. Man ved aldrig, hvornår vejen er fri, men det, at en vej er spærret med en flyttelig spærring og bevogtet af tyske soldater, er ikke det samme, som den er lukket for al færdsel. Man kan nok passere stedet, men må være indstillet på at blive eftersat af vagtposterne. I så godt som alle tilfælde blev det vel nok klaret ved blot at fremvise legitimationskortet. Den menige tysker havde ikke megen kendskab til danske gloser, så han kunne almindeligvis ikke udlede noget af den tekst, han så, men tyskerne havde en mægtig respekt for stempler, så bare der var nogle figurer af den slags, lettede det ekspeditionen betydeligt.

Minefelterne rummede også en vis fare for såvel mennesker som dyr. Felterne var afspærret på mere eller mindre hensigtsmæssige måder, men mennesker kunne undgå at komme i fortræng med minerne, hvis de ville. Det skete, at dumdristige skød genvej over et felt, og det afhang så noget af tilfældighederne, om det gik godt eller skidt. Minerne var forskellige og tålte ikke det samme tryk for at detonere.

For dyrenes vedkommende var det faktisk kun hundene, det gik ud over, og det skete i mange tilfælde, at hunde omkom på højst ynkværdig vis i fodfolksminerne. Verdimæssigt forvoldte landminerne ikke nogen nævneværdig skade imod, hvad søminerne gjorde, som detonerede imod land. Alene den 14. og 15. febr. 1943 skete der på den måde skade på 145 ejendomme i Hirtshals.